Posudek diplomové práce

Jana Smékalová: Kontrastivní analýza vyjadřování impersonality ve španělštině a v češtině

Cílem diplomové práce bylo analyzovat vyjadřování a distribuci impersonálních konstrukcí ve španělštině a v češtině. Jako žánr si autorka zvolila blogy publikované ve významných španělských a českých denících (jejich seznam uvádí v závěru práce). Struktura práce je standardní, autorka vymezuje různé typy impersonality a na ně pak navazuje v jejím pojetí komparativní (z mého hlediska by byl vhodnější termín o kontrastivní) analýza španělských a českých textů sledující v podstatě strukturu teoretické části práce. Výsledky analýzy jsou pak uvedeny v tabulkách a dále okomentovány.

Zřejmě důraz na komparativní pojetí přispěl k tomu, že přes důsledně obsahové členění práce je poměrně rozsáhlá teoretická část poněkud nepřehledná – za vhodnější a pro další postup práce přínosnější bych považovala sledovat pojetí příslušného jevu ve španělské a české lingvistice odděleně, srovnat pojetí a na tomto základě pak definovat konstrukce, které budou předmětem vlastního zkoumání. Hypotéza tak, jak je uvedena v oddíle 5. 1.(str. 46) totiž působí poněkud obecně, není jasná její návaznost na prostudovanou literaturu a připomínku mám zde (i v dalších případech) k její formulaci – jedno dlouhé souvětí, tvořící samostatný odstavec je poněkud nepřehledné.

V dalším oddíle, výběr textů, bych uvítala krátkou charakteristiku publicistického stylu a jeho jazykových prostředků (vzhledem k pojetí práce zde bylo možnou využít i české stylistiky). Tento přístup by podle mého názoru přispěl k prohloubení analýz a zpřesnění výsledků. Za poněkud problematické považuji i tabulky v oddíle 6.4.3. – vzhledem k tomu, že si autorka v úvodu práce neurčila, který z obou jazyků bude považovat za základ pro svá porovnávací studia , působí např. v tabulce na str. 56 (ale i v dalších) poněkud zmatečně, je-li rozdíl mezi zastoupením jednotlivých typů konstrukcí vždy kladný, i když rozdíly v četnosti mezi oběma jazyky se pohybují oběma směry.

Některé problémy, na které jsem v práci narazila, jsou spíše formálního, případně technického rázu – např. nejednotnost ve formě uváděných bibliografických odkazů (někdy je odkaz na rok vydání, případně stránku uváděn v závorce, jindy nikoli), v obsahu práce autorka nedodržela jednotnou formu v uvádění kapitol a oddílů své práce (psaní velkých písmen), naprosto zmateční je bibliografie (není uvedena podle abecedy), nepřesné je rovněž psaní přízvuků (Rodriguéz – Rodríguez). Pro účely obhajoby by měla autorka rovněž vysvětlit, proč. V překladu španělské citace na str. 14 použila pro španělský termín „transformación valencial“ v češtině pojmenování „valenční přeměna“.

Závěr: I přes výše zmíněné výhrady, které mají podle mého názoru svůj původ zejména v nezkušenosti autorky s obdobným typem prací, konstatuji, že těžiště spočívalo zejména v analýze jazykového materiálu. Ta byla provedena pečlivě, a je tedy škoda, že se autorce nepodařilo svoji práci vypracovat natolik pečlivě, aby výsledek plně odpovídal vynaložené námaze. Vzhledem k formální a často technické povaze výše zmíněných nedostatků doporučuji práci k obhajobě a předběžně ji hodnotím **velmi dobře** s tím, že konečná známka bude stanovena na základě průběhu a výsledků obhajoby.

V Praze dne 16. 5. 2012

Prof. PhDr. Jana Králová, CSc.
oponentka